

พระราชบัญญัติ

ประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^๕นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ^๕นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^๕นี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัติ^๕นี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคารออมสินตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารออมสิน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติ^๕นี้

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักร

“การประกอบธุรกิจประกันชีวิต” หมายความว่า รวมถึงการประกอบธุรกิจประกันต่อด้วย

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว เงินสำรองซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่นที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

“ตัวแทนประกันชีวิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัท

“นายหน้าประกันชีวิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งสั่งหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทโดยหวังบำเหน็จเนื่องจากการนั้น

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประกันชีวิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บริษัท

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ การประกอบธุรกิจ
ประกันชีวิตจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัด
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และโดยได้รับใบ
อนุญาตจากรัฐมนตรี

คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตต้องมีรายการ
ตามที่รัฐมนตรีกำหนด และจะดำเนินการเพื่อจัดตั้งบริษัทจำกัด
ได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรี
จะกำหนดเงื่อนไขก็ได้

การควบบริษัทเข้ากันให้ถือว่าเป็นการจัดตั้งบริษัทจำกัด

เมื่อได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและได้วางหลักทรัพย์
ประกันตามมาตรา ๑๔ กับทั้งได้ดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตาม
มาตรา ๑๕ แล้ว ให้แจ้งต่อรัฐมนตรีเพื่อขอรับใบอนุญาต

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้ทำตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๘ การประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยตั้งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะกระทำมิได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตต้องดำรงทรัพย์สินไว้ในประเทศไทยตามจำนวน ชนิด วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา จำนวนทรัพย์สินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตามมาตรา ๑๕

ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ให้ถือว่าทรัพย์สินตามวรรคสามเท่านั้นเป็นเงินกองทุน

รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งก็ต่อเมื่อบริษัทได้วางหลักทรัพย์สินประกันตามมาตรา ๑๕ และดำรงไว้ซึ่งทรัพย์สินในประเทศไทยตามวรรคสามแล้ว

มาตรา ๘ นอกจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันชีวิต บริษัทต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการ
ประกอบธุรกิจประกันชีวิตทุกปี เว้นแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

บริษัทใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในสามสิบวันนับ
แต่วันสิ้นปีประคิติน ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
ของบริษัทนั้นสิ้นอายุ

มาตรา ๑๐ ในกรณีใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
ของบริษัทใดสิ้นอายุเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า
บริษัทนั้นถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๑ บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่าง
ประเทศจะเปิดสาขา ณ ที่ใด ๆ มิได้ บริษัทซึ่งมิใช่สาขาของ
บริษัทประกันชีวิตต่างประเทศจะเปิดสาขาได้ก็แต่โดยได้รับใ
อนุญาตจากรัฐมนตรี ในการอนุญาตรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไข
ก็ได้

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำ
สัญญาประกันชีวิตกับบุคคลใด ๆ นอกจากจะเป็นผู้ได้รับใ
อนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากบริษัทใช้ชื่อหรือคำ
แสดงชื่อในธุรกิจว่า “ประกันชีวิต” หรือคำอื่นใดที่มีความหมาย
เช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๔ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทวางไว้กับ
นายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าสองล้านบาท

หลักทรัพย์ของบริษัทที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็น
เงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมีมูลค่า
ต่ำลงกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ ให้นายทะเบียนสั่งให้
บริษัทนั้นนำหลักทรัพย์มาเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดภายใน
สามสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่หลักทรัพย์ประกันของบริษัทใดมี
มูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ บริษัทนั้นอาจขอลด
หลักทรัพย์ประกันส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นได้

มาตรา ๑๗ บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ประกัน
ที่วางไว้ได้ ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๔

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑๘ หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๑๕ ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้ ตราบเท่าที่บริษัทยังมีได้เล็กน้อย

ในกรณีที่บริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันชีวิตมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น

มาตรา ๑๙ บริษัทต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนไม่น้อยกว่ากึ่งล้านบาท

มาตรา ๒๐ ให้บริษัทจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองประกันภัยเป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา ๒๐ ไว้กับนายทะเบียน

เงินสำรองประกันภัยที่วางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทยหรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การควบคุมบริษัท

มาตรา ๒๒ นอกจากการประกันชีวิต บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นใดได้ก็เฉพาะที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงนั้นจะกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ให้บริษัทปฏิบัติตามด้วยก็ได้

การประกอบธุรกิจใดที่ไม่ปฏิบัติหรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าเป็นการประกอบธุรกิจที่มีได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ให้รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนั้นด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนแบบและข้อความเสียใหม่หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้แบบหรือข้อความที่นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตนั้นเสีย และให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ อัตราระเบี่ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อัตราระเบี่ยประกันภัยที่นายทะเบียนเห็นชอบไว้แล้ว เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้เปลี่ยนอัตรานั้นเสียใหม่ก็ได้ การเปลี่ยนอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบกระเทือนกรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราระเบี่ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยระบุจำนวนเงินอันจะพึงใช้ให้เป็นเงินตราต่างประเทศแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์

มาตรา ๒๖ การคำนวณผลกำไรของบริษัทว่ามีหรือไม่ และเท่าใดเพื่อประโยชน์ในการจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น บริษัทต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้บริษัทกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี
- (๒) ฝากเงินไว้ที่อื่นนอกจากที่ธนาคาร
- (๓) เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากที่สำนักงานของบริษัท

(๔) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทเพื่อเป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องจากธุรกิจหรือการกระทำใด ๆ เว้นแต่บำเหน็จ เงินเดือน โบนัส หรือเงินอย่างอื่นที่พึงจ่ายตามปกติ

(๕) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่ตัวแทนประกัน ชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จ ที่พึงจ่ายตามปกติ

(๖) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดล่วงหน้าให้แก่บุคคลใด เป็นค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนสำหรับงานที่จะทำให้แก่บริษัท

(๗) จ่ายบำเหน็จให้แก่บุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญา ประกันภัย ซึ่งมีใช้ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทหรือนายหน้า ประกันชีวิต

(๘) ซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจหรือสำหรับใช้เพื่อ สวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทตามสมควร หรือ เป็นการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขาย ทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทเนื่องจากการชำระหนี้ การประกันต้นเงินที่จ่ายให้กู้ยืมไปหรือเนื่องจากที่บริษัทได้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทนั้นจากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งของศาล จะต้องจำหน่ายภายในเก้าปีนับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท หรือภายในกำหนดเวลากว่านั้นตามที่ได้อำนาจอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ หรือสำหรับใช้เพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทนั้น

(๕) ให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

(๑๐) รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยลดลงต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ

(๑๑) ตั้งหรือมอบหมายบุคคลอื่นนอกจากตัวแทนประกันชีวิตหรือพนักงานของบริษัทซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงินเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัย

(๑๒) ออกกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งไม่มีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือ

ไม่มีลายมือชื่อของผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต แล้วแต่กรณี

(๑๓) โฆษณาจูงใจอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับบริษัทหรือธุรกิจประกันชีวิตของบริษัท

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ ในเรื่องต่อไปนี้ได้

- (๑) วิธีการเก็บเบี้ยประกันภัย
- (๒) การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท
- (๓) การประกันต่อ
- (๔) การจำแนกประเภทค่าไขจ่าย
- (๕) อัตราเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยและเงื่อนไขในการจ่ายเงินนั้น
- (๖) จัดสรรเงินสำรองสำหรับความผูกพันใด ๆ นอกจากที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๐
- (๗) อัตราค่าจ้างหรือบำเหน็จสำหรับตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต
- (๘) แบบ ขนาด ตัวอักษร ภาษาที่ใช้และข้อความของหนังสือมอบอำนาจของบริษัท รวมทั้งเอกสารแสดงการรับเงินของบริษัท

(๕) การให้กู้ยืมเงินโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน

(๑๐) การจ่ายเงินปันผลแก่ผู้เอาประกันภัย

มาตรา ๒๕ ในการติดต่อกับประชาชน บริษัทต้องเปิดทำงานตามวันและเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้บริษัทจะเปิดทำงานเกินกว่าที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้บริษัทจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด .

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีของบริษัทเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ให้บริษัทลงรายการที่เกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น

มาตรา ๓๑ ให้บริษัทเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามมาตรา ๓๐ ไว้ที่สำนักงานของบริษัทไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชีนั้น หรือนับแต่วันที่บริษัทพ้นจากความรับผิดชอบรายการที่มีความรับผิดชอบที่สุด ทั้งนี้แล้วแต่อย่างไรจะยาวกว่า

มาตรา ๓๒ ผู้มีส่วนได้เสียจะขอตรวจดูสมุดทะเบียนตาม
มาตรา ๓๐ เฉพาะรายการที่ตนเกี่ยวข้องกับก็ได้ โดยเสียค่าบริการ
ให้แก่บริษัทเพื่อการนี้ครั้งละสิบบาท แต่ถ้าขอให้บริษัทคัดสำเนา
รายการดังกล่าวโดยรับรองว่าถูกต้องด้วยให้เสียฉบับละยี่สิบบาท

มาตรา ๓๓ ให้บริษัทส่งรายงานประจำปี แสดงฐานะการเงินและกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนสำหรับรอบปีประติทิน
ที่ล่วงแล้ว ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนดภายใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีประติทิน และถ้าเป็นบริษัท
ซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ให้ส่งรายงาน
ประจำปีของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ตนเป็นสาขาด้วย
ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของบริษัทประกัน
ชีวิตต่างประเทศนั้น

มาตรา ๓๔ ถ้าปรากฏว่ารายงานประจำปี ที่บริษัทส่งตาม
มาตรา ๓๓ ไม่ถูกต้องหรือไม่มีรายการครบถ้วนบริบูรณ์ ให้
นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือ
ครบถ้วนบริบูรณ์ภายในเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า
บริษัทมิได้ส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๓๕ เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควร ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังกำหนดระยะเวลาให้บริษัทส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๓ นายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทส่งรายงานหรือเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับฐานะการเงินหรือกิจการของบริษัทต่อนายทะเบียนก็ได้ คำสั่งของนายทะเบียนดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่บริษัทจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ด้วย ระยะเวลาที่นายทะเบียนอาจขยายให้ได้เมื่อบริษัทร้องขอ

มาตรา ๓๖ ให้บริษัทประกาศรายละเอียดตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดแสดงสินทรัพย์ และหนี้สินที่มีอยู่ในวันสิ้นปี ประดิษฐานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งรายงานประจำปีตามมาตรา ๓๓ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวัน และให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย สำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขาของบริษัทไม่น้อยกว่าสามสิบวันด้วย

มาตรา ๓๗ ให้บริษัทส่งรายงานการตรวจสอบฐานะการเงินรวมทั้งการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยต่อนายทะเบียนทุกรอบสามปี ซึ่งรับรองโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและความรู้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุ

เบกษา รายงานนั้นให้ทำตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด และต้องยื่นต่อนายทะเบียนไม่ช้ากว่าสามร้อยวันนับแต่วันสิ้นปีประติทิน

ไม่ว่าในระยะเวลาใด เมื่อเห็นสมควรนายทะเบียนจะสั่งให้บริษัทปฏิบัติการตรวจสอบและส่งรายงานตามความในวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีดังว่านี้ ให้นำกำหนดระยะเวลาการยื่นรายงานต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ โดยให้เริ่มนับแต่วันที่บริษัทได้รับคำสั่งนายทะเบียน

มาตรา ๓๘ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของบริษัท และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสำนักงานของบริษัทในระหว่างเวลาทำการเพื่อทราบข้อเท็จจริง ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ จากกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา พนักงานหรือลูกจ้างของบริษัทและสอบถามบุคคลดังกล่าวนั้นได้ ในการนี้บุคคลดังกล่าวต้องให้ความสะดวกตามสมควร

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบหรือประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัท

(๓) ส่งให้บริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ

(๔) เรียกบุคคลดังกล่าวใน (๑) หรือ (๓) มาให้ถ้อยคำหรือจะส่งให้บุคคลดังกล่าวยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงตามที่ต้องการก็ได้

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๔๐ ผู้มีส่วนได้เสียชอบที่จะขอตรวจดูสมุดทะเบียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่สมุดทะเบียนซึ่งนายทะเบียนเก็บรักษาไว้ และขอคัดสำเนาโดยมีคำรับรองของนายทะเบียนหรือไม่ก็ได้ โดยยื่นคำขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อนายทะเบียน

มาตรา ๔๑ เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ ให้บริษัทนั้นแจ้งความประสงค์ที่จะเลิกกิจการต่อนายทะเบียนให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกกิจการ

ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศเลิกกิจการให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้น

ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

มาตรา ๔๒ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าบริษัท

(๑) มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงิน
ไม่มั่นคง อันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือ
ประชาชน

(๒) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎ
กระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือ
กำหนดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราช
บัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกัน
ภัยหรือประชาชน

(๓) หยุดประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยไม่มีเหตุอัน
สมควร

(๔) ประกอบธุรกิจประกันชีวิตต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

(๕) ประวิงการจ่ายเงินที่ต้องจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

มาตรา ๔๓ เมื่อบริษัทใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้บริษัทนั้นเลิกกันนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้มีการชำระบัญชี ในการชำระบัญชีนั้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี การใดที่เป็นอำนาจหน้าที่ของประชุมใหญ่ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี

มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์แก่การชำระบัญชี ให้ถือว่าบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศเป็นบริษัทจำกัด และเพื่อประโยชน์แก่การนี้ ให้ถือว่านายทะเบียนเป็น หอทะเบียนหรือเป็นนายทะเบียน แล้วแต่กรณี และการเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่ให้เสนอต่ออธิบดี

มาตรา ๔๕ ผู้ชำระบัญชีซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๔๓ อาจได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด เงินค่าตอบแทนให้จ่ายจากทรัพย์สินของบริษัท

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๔๒ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้นเสียก่อนภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ หรือจะมีคำสั่งให้มีการควบคุมบริษัทก็ได้

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้บริษัทปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้นตามมาตรา ๔๖ แล้วต่อมาเมื่อพิจารณาซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่า บริษัทไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อาจแก้ไขฐานะของบริษัทให้ดีขึ้น หรือเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดให้ ฐานะของบริษัทก็ไม่ดีขึ้น รัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้มีการควบคุมบริษัทนั้น หรือจะมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๔๘ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ควบคุมบริษัทใด ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัท และให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของบริษัทนั้น กับทั้งประกาศในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยสองฉบับ

มาตรา ๔๙ ในการควบคุมบริษัทใด ให้รัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการควบคุมบริษัทนั้น ประกอบด้วยประธานกรรมการ

หนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสองคน คณะกรรมการ
มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินกิจการของบริษัทนั้น ได้ทุกประการ
และให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของบริษัทนั้น

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้
รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้กรรมการ พนักงาน
และลูกจ้างของบริษัทที่ถูกควบคุมหรือบุคคลใดคนหนึ่งหรือ
หลายคนปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ของบริษัทได้

การตั้งคณะกรรมการและการแต่งตั้งกรรมการปฏิบัติหน้าที่
แทนประธานกรรมการ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ เมื่อได้มีการควบคุมบริษัทใด ห้ามมิให้
กรรมการและพนักงานของบริษัทดำเนินกิจการของบริษัทนั้น
เว้นแต่จะได้รับการมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมบริษัท

มาตรา ๕๑ เมื่อได้มีการควบคุมบริษัทใด ให้กรรมการ
พนักงานและลูกจ้างของบริษัทนั้นจัดการตามควรเพื่อปกป้อง
รักษาทรัพย์สินและประโยชน์ของบริษัทไว้ และรับรายงาน
กิจการและมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา
และสิ่งอันอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของบริษัทให้แก่คณะ
กรรมการควบคุมบริษัทนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๒ คณะกรรมการควบคุมบริษัทมีอำนาจสั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้แสดงหรือส่งสมุดบัญชี เอกสารดวงตราและหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของบริษัทที่ถูกควบคุม

มาตรา ๕๓ เมื่อคณะกรรมการควบคุมบริษัทเห็นว่า บริษัทที่ถูกควบคุมจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไปไม่ได้ ให้รายงานต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะมีคำสั่งให้เลิกการควบคุมเสียก็ได้ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเช่นว่านั้น ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและให้ประกาศคำสั่งในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยสองฉบับ

มาตรา ๕๔ เมื่อคณะกรรมการควบคุมบริษัทเห็นว่า บริษัทที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๔๒ ให้รายงานต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นมีเหตุอันสมควรจะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของบริษัทนั้นเสียตามมาตรา ๔๒ ก็ได้

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการควบคุมบริษัทอาจได้รับเงิน
ค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่าย
จากทรัพย์สินของบริษัท

หมวด ๔

การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท

มาตรา ๕๖ บริษัทอาจประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยด้วย
ก็ได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่บริษัทประกอบธุรกิจประกันวินาศ
ภัยด้วย

(๑) หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทต้องวางไว้กับ นาย
ทะเบียนตามมาตรา ๑๔ และเงินกองทุนที่บริษัทต้องดำรงตาม
มาตรา ๑๕ ต้องเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนต่างหาก
จากหลักทรัพย์ประกันและเงินกองทุนซึ่งบริษัทต้องวางและ
ต้องดำรงตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

(๒) บริษัทต้องปฏิบัติตามควรทุกประการ เพื่อแยก
รายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันวินาศภัยออกเป็นส่วนหนึ่ง
ต่างหากจากรายรับและรายจ่ายของธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อ
ประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้บริษัท
ปฏิบัติตามใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๓) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้ควบคุมบริษัท การ
ควบคุมนั้นให้ควบคุมตลอดถึงกิจการที่เกี่ยวข้องแก่ธุรกิจประกัน
วินาศภัยด้วย

(๔) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้
เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้นด้วย

หมวด ๕

ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนประกัน
ชีวิตหรือเป็นนายหน้าประกันชีวิตโดยมิได้รับใบอนุญาตจาก
นายทะเบียน

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตให้ระบุด้วยว่าเป็น
ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด

มาตรา ๕๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต
ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุนิติภาวะแล้ว

(๒) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๓) มีมาตรฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ
สามารถ

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดซึ่ง
กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ
ความผิด เว้นแต่จะพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอ
รับใบอนุญาต

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วย
ล้มละลาย

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกัน
ชีวิต หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลา
ตามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๘) สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลัก
สูตรและวิธีการที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๖๐ ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๘ ประสงค์จะเป็น
ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็น
ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียนพร้อมด้วย
หนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกัน
ชีวิต

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่
พอใจแล้ว ให้ออกใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัท
ที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้ว ให้แจ้งให้
บริษัททราบ

ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้วอาจขอรับ
ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอ
รับใบอนุญาตเช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความยินยอม
ของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันชีวิตอยู่แล้วพร้อมด้วย
หนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ ซึ่งต้องมีข้อความ
แสดงไว้ด้วยว่า บริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่า ผู้ขอเป็นตัวแทน
ประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบ
อนุญาตแล้ว ให้แจ้งให้บริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ

ถ้าขอรับใบอนุญาต หนังสือแสดงความต้องการ หนังสือให้ความยินยอมและใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๑ ตัวแทนประกันชีวิตอาจกระทำการในนามของบริษัท ในกรณีต่อไปนี้ได้ ในเมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท

- (๑) รับเบี้ยประกันภัย
- (๒) ทำสัญญาประกันชีวิต

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทให้ตัวแทนประกันชีวิตกระทำการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หนังสือมอบอำนาจของบริษัทแม้จะได้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด ก็ไม่เป็นเหตุให้เสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกเพราะเหตุที่มีได้ทำตามแบบที่กำหนดนั้น

มาตรา ๖๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับตัวแทนประกันชีวิตและต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างในบริษัทใด

นิติบุคคลซึ่งมีถิ่นที่สำนักงานแห่งใหญ่ในประเทศไทยอาจ
ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ในเมื่อการเป็น
นายหน้าประกันชีวิตเป็นวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น และ
นิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่อาจทำการเป็นนายหน้า
ประกันชีวิตแทนนิติบุคคลนั้นได้โดยได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้า
ประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้นิติบุคคลนั้นต้อง
ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะ
เวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๖๓ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๖๒ ประสงค์จะเป็นนายหน้าประกันชีวิตให้แก่นักขอ
รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอ
ใจแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาตตามมาตรานี้ ให้ทำตาม
แบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๔ นายหน้าประกันชีวิตต้องมีสำนักงานตามที่ระบุ
ไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต ในกรณีที่มี
การย้ายสำนักงาน นายหน้าประกันชีวิตต้องแจ้งต่อนายทะเบียน
เป็นหนังสือภายในห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา ๖๕ ให้นายหน้าประกันชีวิตจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด

เมื่อมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้นายหน้าประกันชีวิตลงรายการเกี่ยวกับเหตุนั้นในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเช่นว่านั้น ภายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนี้

มาตรา ๖๖ ให้นายหน้าประกันชีวิตเก็บรักษาสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันชีวิตไว้ที่สำนักงานของนายหน้าประกันชีวิตไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียนหรือสมุดบัญชานั้น

มาตรา ๖๗ ไบอโนญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตและไบอโนญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตมีอายุใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีประ-
ดิทินของปีที่ออกไบอโนญาต ผู้ที่ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกัน
ชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตในปีถัดไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุ
ไบอโนญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในระยะ
เวลาหกสิบวันก่อนที่ไบอโนญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๖๘ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นการ กรรมการ ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทใด ให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติของ นายหน้าประกันชีวิต นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกให้นายหน้าประกันชีวิตส่งสมุดทะเบียน สมุดบัญชี หรือเอกสารใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือจะเข้าไปในสำนักงาน ของนายหน้าประกันชีวิตในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ อาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบดังกล่าวแล้วก็ได้ ในการนี้นายหน้า ประกันชีวิตต้องให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนและพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๗๐ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้า ประกันชีวิต

(๑) ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๕ หรือในกรณีที่นาย หน้าประกันชีวิตเป็นนิติบุคคล ปรากฏว่านิติบุคคลนั้นไม่อาจ เป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ตามมาตรา ๖๒

(๓) ดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน

เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งนั้นไปยังผู้ถูกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๗๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๗๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดชักชวน แนะนำหรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลทำสัญญาประกันชีวิตกับผู้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศหรือกับบุคคลใด ๆ นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีการชักชวน แนะนำหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ทำสัญญาประกันต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตในต่างประเทศ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๓ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๖ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ หรือไม่วางเงินสำรองประกันภัยตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

มาตรา ๑๗ บริษัทได้ออกกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๘ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๖ หรือคำนวณเงินผลกำไรโดยมิได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๙ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๐ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๑ บริษัทใดไม่ยอมให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบดูสมุดทะเบียนหรือไม่ยอมคัดสำเนารายการให้ตามที่ผู้มีส่วนได้เสียร้องขอตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นาย
ทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๓๘
หรือฝ่าฝืนคำสั่งนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม
มาตรา ๓๘ หรือฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการควบคุมบริษัทซึ่งสั่ง
ตามมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ (๒) หรือฝ่าฝืน
กฎกระทรวงออกตามมาตรา ๕๓ (๒) ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ตัวแทนประกันชีวิตผู้ใดรับเบี้ยประกันภัยหรือทำสัญญาประกันภัยโดยไม่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทตามมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ บริษัทใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๙ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่มีสำนักงานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตหรือตามที่ได้แจ้งต่อนายทะเบียนว่าได้ย้ายไปตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๙๐ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่แจ้งการย้ายสำนักงานตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๙๑ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๙๒ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๓ นายหน้าประกันชีวิตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่บริษัทใดกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๖ กรรมการของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของบริษัทนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้นด้วย

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่บริษัทใดกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืน
 มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ (๒) (๓) (๔)
 (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๓)
 มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่วางเงินสำรอง
 ประกันภัยตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือเพราะฝ่าฝืนคำสั่ง
 นายทะเบียนตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง กรรมการ
 ของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของ
 บริษัทนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เว้นแต่จะ
 พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของบริษัทนั้น
 ด้วย

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการมี
 จำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตาม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ
 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีกำหนดโทษปรับสถาน
 เดี่ยวหรือความผิดซึ่งเป็นความผิดหูโทษได้ เมื่อคณะกรรมการ
 ได้ทำการเปรียบเทียบคดีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตาม
 คำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้
 คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๘ ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

บุคคลที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจประกันชีวิตต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตภายในระยะเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้ซึ่งมิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตต่อไปตามวรรคสอง และยังมีได้เริ่มดำเนินการเลิกประกอบกิจการประกันชีวิต ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๘๘ ให้ถือว่าใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประกันชีวิตของผู้ที่ได้ยื่น

คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๘๘
วรรคสอง เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตาม
พระราชบัญญัติ^๕ และให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตที่ได้ออกให้ใน
วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ใช้พระราชบัญญัติ^๕ บังคับแก่
ผู้นั้น ทั้ง^๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓
มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕

มาตรา ๑๐๑ บทบัญญัติมาตรา ๑๕ มิให้ใช้บังคับแก่บริษัท
ตามมาตรา ๑๐๐

มาตรา ๑๐๒ ในกรณีที่บริษัทตามมาตรา ๑๐๐ กระทำกิจการ
ใดๆ ซึ่งบริษัทไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๒๒ อยู่แล้วในวันที่
พระราชบัญญัติ^๕ ใช้บังคับ ให้บริษัทเลิกการกระทำนั้นๆ ให้
เสร็จสิ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^๕ ใช้บังคับ และ
ภายในระยะเวลาดังกล่าว^๕ มิให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา ๒๒
สำหรับกิจการที่ได้กระทำอยู่แล้วนั้น

แต่เฉพาะกรณีที่มีนิติกรรมผูกพันมิให้บริษัทเลิกการ
กระทำที่ห้าม^๕ ภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้โดย
บริษัทมีต้องตกเป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบ ก็ให้ขยายกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าวออกไปเท่าที่จะเลิกได้โดยบริษัทมีต้องตกเป็นฝ่ายต้อง
รับผิดชอบ

มาตรา ๑๐๓ บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๘) มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา ๑๐๐ ทั้งนี้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมีอยู่แล้วในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๔ ให้บริษัทตามมาตรา ๑๐๐ วางหลักทรัพย์ประกันตามมาตรา ๑๔ ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ถือว่าบริษัทฝ่าฝืนมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๐๕ ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้นำมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่บริษัทตามมาตรา ๑๐๐ ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวข้องแก่กรรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทมีความผูกพันอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเฉพาะที่เกี่ยวข้องแก่เบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับไว้แล้วก่อนวันที่กล่าวนั้น

มาตรา ๑๐๖ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “ประกันชีวิต” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งต้องห้ามมิให้ใช้ตามพระราชบัญญัตินี้มีอยู่แล้วในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เลิกใช้ชื่อหรือคำอื่นใดดังกล่าวแล้วนั้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่บุคคลที่กล่าวนี้

มาตรา ๑๐๓) ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๕๘ มาใช้บังคับแก่บุคคลผู้ทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ค่าขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
ประกันชีวิต	๘๑๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต	๒๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตให้เปิดสาขาของบริษัท	๕,๐๐๐ บาท
(๔)	ค่าสมัครสอบความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาต
เป็นตัวแทนหรือนายหน้าประกันชีวิต	๑๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต	๒๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายหน้า
ประกันชีวิต	๖,๐๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายหน้า
ประกันชีวิต	๒๐๐ บาท
(๘)	ใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด	๕๐ บาท
(๙)	ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการประกอบ
ธุรกิจประกันชีวิต	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๐)	การให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นตัวแทน
ประกันชีวิต	๑๐๐ บาท

(๑๑)	การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นิติบุคคล
เป็นนายหน้าประกันชีวิต	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒)	การให้ต่ออายุใบอนุญาตให้บุคคล
ธรรมดาเป็นนายหน้าประกันชีวิต	๑๐๐ บาท
(๑๓)	การขอตรวจดูหรือคัดเอกสาร	๒๐ บาท
(๑๔)	การรับรองสำเนาเอกสาร	๕๐ บาท
(๑๕)	ค่าขอรับความเห็นชอบในแบบและ
ข้อความแห่งกรมธรรม์ประกันภัย
เอกสารประกอบ หรือแนบท้าย
กรมธรรม์ประกันภัย ไม่ว่าจะขอมา
รวมกันหรือแยกจากกัน	๑๐๐ บาท
(๑๖)	ค่าขอรับความเห็นชอบการกำหนด
อัตราเบี้ยประกันภัย	๑๐๐ บาท

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ เมษายน ๒๕๑๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ขณะนี้
ยังไม่มีกฎหมายควบคุมการประกันชีวิตโดยเฉพาะ การควบคุมกิจการ
ดังกล่าวได้อาศัยเงื่อนไขควบคุมกิจการประกันภัยซึ่งออกดเนินความใน
พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ
ผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ ซึ่งยังไม่รัดกุมพอ เป็นเหตุ
ให้บริษัทประกันชีวิตมีฐานะการเงินไม่มั่นคง ทำให้ผู้เอาประกันชีวิต
เสียเปรียบและไม่ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องบัญญัติ
กฎหมายควบคุมกิจการประกันชีวิตขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อควบคุมบริษัท
ประกันชีวิตให้ดำเนินการ โดยถึงถึงผลประโยชน์ของผู้เอาประกันชีวิต
มิให้ดำเนินการไปในทางที่เสียหาย และเพื่อส่งเสริมกิจการประกันชีวิต
ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นให้ทันกับความต้องการของประชาชน เพราะการ
ประกันชีวิตนอกจากจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนทางการเงินแก่ผู้เอา
ประกันชีวิตแล้ว ยังเป็นสถาบันการเงินที่สำคัญในการช่วยพัฒนาการ
เศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย